

Najprije sam se čudom čudio zametenim putevima i svim prohodnim stazama između Mijakova Polja i Zaljuti, potom ovoj očišćenoj dionici koja nam je omogućila dolazak našoj Ivi, jer su s jedne i s druge strane usjeci gotovo izjednačeni u visini s ogromnim bagerom Barba kopa, a potom samoj toj stanovnici kojoj je ova vijavica i pušanija nalikovala na maglu.

U subotu 18. veljače skupa s Ikom Mamićem i njegovim sinom Matom, koji je bagerom junački pročistio put do Mekoga Doca, došli smo u pohode Ivi Ćalušić, jedinoj stanovnici ovoga zaseoka Mijakova Polja. Najprije sam se čudom čudio zametenim putevima i svim prohodnim stazama između Mijakova Polja i Zaljuti, potom ovoj očišćenoj dionici koja nam je omogućila dolazak našoj Ivi, jer su s jedne i s druge strane usjeci gotovo izjednačeni u visini s ogromnim bagerom Barba kopa, a potom samoj toj stanovnici kojoj je ova vijavica i pušanija nalikovala na maglu. Ona je pomno slušala svoj radioničić, čitala knjigu Župa Vinica, polagala svojim kravama i pojila ih, kuhala sebe malo hrane i obavljala one redovite svoje poslove unatoč svemu oko nje. Ničega se nije bojala. Suobraćala je sa svojom susjedom Ivom, udaljenom oko jedan i pol kilometar u zaseoku Kljunovači šaljući joj poruke po psu, a ova joj je uzvraćala. * Ive, kako si dolazila do čatrnje, do štale, pojate? - Vrlo teško dok nisam počela prokidavati sebi puteljak. Kad se voda u čatrnji zamrzla, onda sam topila snijeg za sebe i svoju stoku. Evo lonaca na špretu i na stolu, puni su vode od istopljenoga snijega. Nekako sam se probijala sa sijenom koje sam donosila u većoj količini i slagala ga u podrumu da mi je manje hodanja po onome nezapamćenom nevremenu. Drva sam imala naslaganih u blizini. Petrulje za svoju lampu imam u zalihi. Baterija za radio i za svjetilje također imam. Ničim od hrane nisam oskudijevala, a vama hvala što ste mi donijeli ovaj dar od Petra Škorića i Mire Đikića. Navečer sam čitala knjigu o našoj župi i našim selima. Pročitala sam neke stranice i po dva, tri puta. Kad sam se načitala ove lijepe knjige, rekla sam u sebi: Zašto nije još opsežnija da se zabavim navečer, jer nezgodno je ići rano na spavanje. Knjiga i molitvenici prikratili bi mi večer, a onda bih potom slasno spavala, a vjetrovi neka puši i nek se gonjaju sa snijegom. Čula sam kako je gdje bilo. Netko se previše tuži sad na ovo, sad na ono. Ja se nisam tužila ni na što. Svega sam imala jere sam se za zimu pripremila kao i uvijek. Živjela sam posve vedro i radosno. Uživjela sam se u ovaj svoj životni kutak i sretna sam. Djeca su mi na sigrunom i svi njihovi. Molila sam se Bogu za njih i za sve ljude u nevolji. Uslikao sam je pokraj njezine upaljene lampe petruljače, slikom

vam prikazujem dio njezine zavaljene kuće, te pogled na zapad i posljednje odsaje sunca koje je završilo svoje dnevno kruženje nebom grijući danas svojim zrakama ovu zemlju, ovaj kraj, župu Vinicu i ovaj zaselak Meki Dolac pozdravljajući hrabru njegovu stanovnicu Ivu.

Iva Ćalušić u svojem domu

Snijegom zametena kuća Ive Ćalušić